

טיב הקהילה

פר' אחרי-קדושים

ר"ב אייד תשפ"א

המנים לפי אופק דרושלים

זמן הרלקת הנרות ומצ"ש

הדרה"ג 6:38
מוצש"ק 7:54
ר"ת 8:32

סוף זמן קריאת שמע ותפילה

סוק"ש א' 8:30 | סוק"ת א' 9:52
סוק"ש ב' 9:16 | סוק"ת ב' 10:23

המנים לפי שניו קיז

גילוי מס:

563

טיב המערכת

לכהן תחת אביו

רבי שמעון בר יוחאי אומר: 'כול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה, ואילמלי אלעזר בני עימי - מיום שנברא העולם ועד עכשיו, ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו - מיום שנברא העולם ועד סופו, ורש"י מסביר מדוע נקט דווקא יותם בן עוזיהו, מפני שהוא היה צדיק ועניו יותר משאר מלכים וזכה בכבוד אביו, שכל הימים שהיה אביו מצורע לא נטל עליו יותם כתר מלכות בחייו אף שהיה שופט, וכל דין שהיה דן - היה אומרם בשם אביו. התורה אומרת 'וכפר הכהן אשר ימשח אותו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו', ונשאלת השאלה: מדוע מוזכר כאן 'לכהן תחת אביו', והלא כהונה אינה ניתנת בירושה כמו מלוכה ואינה עוברת מאב לבן, ומדוע קוראת התורה לכהן 'אשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו'? אלא הפירוש הוא שגם אם אמנם אביו לא היה כהן גדול אבל בכל זאת על הכהן הגדול לזכור כי כל כוחו בכהונתו הוא מכח אביו שהיה כהן בן אחר בן עד אהרן הכהן, וכשהוא בא לכפר על בני ישראל עליו לזכור כי לא בזכות עצמו הוא מכפר עליהם אלא בזכות אבותיו הכהנים ובזכות אביו הראשון בכהונה הלא הוא אהרן הכהן, ורק כך אפשר שיכפר על בניו גם אם זכית והגעית למדרגה גבוהה, ואם זכית ביום הכיפורים או בכל יום אחר להגיע למדרגה גבוהה, עליך לזכור כי לא בזכות עצמך הגעת לזה אלא בזכות אבותיך, ובעצם ההליכה בדרכי אבותינו אנחנו מעידים שאנו יודעים שכל מה שיש לנו הוא בזכותם, והלא גם המלך יותם בן עוזיהו בזכות שכיבד את אביו זכה והגיע למדרגה שהיה יכול לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנברא העולם ועד סופו.

בשבוע הבעל"ט יחול יומא דהילולא דרשב"י זיע"א וע"י שנלמד מדבריו ללכת בדרכי אבותינו נוכל לסמוך על כוחו שיפטור אותנו מן הדין, והוא ימליץ טוב בעדנו אדוננו בר יחאי'.

(ק"ט ט"ז דהודו-ארד)

יו"ל ע"י קהילת שבתי בבית ד'

בנשיאות מורנו ורבנו הר"ר צ'

רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

טיב הפרשה

הנסיון ותכליתו

חינם, לכן הורה לו לאדם לעסוק בתורה ובמצוות ואז ייטיב לו בזכותם, אולם לאמיתו של דבר הלא גם לימוד התורה וקיום המצוות מאירים ומשביעים את דעתו של האדם, והם בעצמם נחשבים לשכר טוב, ולולא ההסתרות והקשיים לעסוק בהן שוב לא היה זה שכר על עמל, ושוב היה שכרו של האדם בבחינת 'נהמא דכיסופא', ועל כן התחסד הקב"ה עם האדם והטביע בנפשו של האדם 'יצר הרע' המעורר בו סיבות ומידות הגורמים בו קשיים ומניעות לקיים את חובתו בעולם, וכשהאדם עומד בנסיון ומתגבר על אלו הקשיים נחשב לו זה לעמל, ואז 'בדין' הוא שיטול שכרו, ועל אף שלאחר הנסיון רואה האדם שכל הנסיון לא היה אלא תוצאה מדבר של מה בכך, ורואה שבזכות עמידתו האיתנה מול הנסיון זכה לאוצר של פז ה"ה תורה ומעשים טובים המשמחים ומשיבים את לבו של אדם, בכל זאת נחשב לו הדבר 'לעמל' מאחר שבשעת מעשה היה עליו לכוף את יצרו ולכובשו.

הנה זה המאמר בא להזכיר את אהרן שלא יעשה כדרך שעשו בניו, שהקריבו קטורת אשר לא נצטוו בה, כנאמר (ע"ל י"א): ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטורת ויקריבו אש זרה אשר לא צוה אותם. היה זה ביום תנוכת המשכן אחר שזכו עם ישראל לגילוי אלוהותו ויתברך ע"י ירידת אש מן השמים, אז כשראו נדב ואביהוא איך שנתגלה כבוד ה' בעת רדת האש על המזבח, נתעוררו מאלהים באהבה ותשוקה גדולה, ומיהרו לעשות מעשה על דעת עצמם, ולקחו כל אחד מחתה ושמו בהן גחלי אש ועליהם אבקת קטורת, ונכנסו לפני ולפנים להקטין לפני ה'.

צדיקים אלו נתכוונו לשם שמים, כי רצו לעורר בכך תוספת אורה לישראל, אולם מעשיהם לא היו לרצון ה', וכאמור שהיה זה 'אש זרה' אשר לא צוה אותם, וכיון שכן קידש הקב"ה את שמו במיתת קרוביו, ה"ה אלו הצדיקים כנאמר שם.

ועל כן תיכף לאחר מכן הזהיר הקב"ה את אהרן בזה הצייון שלא יבוא בכל עת אל הקודש להקטיר קטורת כדרך שעשו בניו, והוסיף טעם לכך: 'כי בענן אראה על הכפורת', ופשוטו של מקרא הוא שהקב"ה שורה באותו מקום קדוש, וע"י הבטה במראה השכינה עלול לבוא לידי מיתה ר"ל. אולם יש לפרש עוד, שכיוון הכתוב לרמז בזה על טעם נוסף לאיסור הבאת הקטורת בכל עת, כי כאמור ביקשו בני אהרן להמשיך אורה למת בעבודתם, ועל כך אמר הקב"ה 'כי בענן אראה על הכפורת' כלומר, אמת הדבר שמכח עבודת הקודש במקדש ממשך אורה לישראל, ומועיל להם זאת להתרצות בבוראם ובעבודתו, אולם הדבר צריך שיעור והגבלה, כי אי אפשר להמשיך ריבוי אור בלי גבול, כי אז לא תהיה לישראל שום נסיון בענין התגברות על היצר המפתה הרע ולא להטיב ח"ו. ותכלית ביאת האדם לעולם הוזהר עליו להתגבר על היצרים השליילים, כי רק על ידי התגברות על פיתוי היצר זוכה האדם לעורר נחת רוח במרומים. זהו כוונת הכתוב 'כי בענן אראה על הכפורת' - שגם האורה הנמשך ע"י הקטורת שמעל הכפורת צריכה להיות מעורה בבחינת 'ענן ופרפל' שלא תתרבה האור יתר על המידה הרצויה, ותהיה עדיין בשילוב בחינת 'ענן'. ידיעה זו - שתכלית ביאת האדם בעולם הוא כדי להתחזק בה' גם מתוך הסתר פנים - צריכה להיות חקוקה בלב כל אדם מישראל, ומתוך כך תהיה ביכולתו להתחזק בשעה שצד לו, ולקיים את תכליתו בעולם. ונבאר דברינו: על האדם לדעת שהקב"ה ברא את עולמו כדי להטיב לבירותיו, ואלמלא היה ביכולתו של האדם לקבל חסד חינם היה הקב"ה מטיב עמו בחינם, אמנם יודע הקב"ה שאין דעת הבריות נוחה מקבלה של

ובזה מסביר ה'דגל' את מאמר הכתוב (מאשית טו, ז): 'אנכי ארד עמך מצריימה ואנכי אעלך גם עלה' - שהקב"ה אומר לאיש יהודי: 'אנכי ארד עמך מצריימה' - דע לך! כי בהיותך בבחינת 'קטנות' ו'ירידה', ומנת חלקך הוא בחינת 'חושך' 'מצרים' גם אז הנני עמך, והנני מתבונן ורואה במעשיך, וכל זה היא כדי לקיים 'אנכי אעלך גם עלה' היינו להעלותך ולרומם את מעמדך באם תתחזק בי ותעמוד בכל הנסיונות הקשים בעורך בהסתור, כי כאמור זהו תכלית הנסיון ליתן שכר טוב למי שעומד בו בעוד ובתוקף בעוה"ז, והקדן קיימת לעולם הבא.

ניתן לשפוע את שיחותיו של פורנו ורבנו שליט"א • במספר מיוחד וישיב
באידיש: 073-2951321 • בלשון הקודש: 073-2951320

טיב
ההודעות

תרעין פתיחין! – להתפלל ולזעוק למה נרע?

זה לשון הוזהר הק' שם: "מאן דבעי למחמי מטרוניתא, יכיל למחמי. כרווא כריו: כל מאן דלא יכיל למחמי מטרוניתא, יתיי ויחמי עד לא ינעלון תרעיה. אימתי כרווא כריו? - בארבעה עשר לירחא תניינא, דהא מתמן עד שבעה יומין תרעין פתיחין עכלהק".

וכתב הרה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין זצוק"ל בספרו "פרי צדיק" (פסח שני ס"ק ב) וז"ל: "הנה האנשים שהיו טמאים לנפש אדם היו אנשים צדיקים כו', והיו פטורין מן הדין מפסח ראשון מטעם עוסק במצוה. ומה לחצם לקרב לפני משה רבינו ע"ה בצווחה רבה למה נגרע וגו', ומה היה הגרעון מצדם. - אך שעתקם היה כי המה היו משתוקקים מאד לקיים מצות הקרבת הפסח בזמנו בתוך כלל ישראל, ועל זה הצר להם מאד שלא זכו לגשת לקודש בתוך כלל ישראל במועדו. - ועל זה השיב להם משה רבינו ע"ה 'עמדו ואשמעו', וכמו שאמר (ברכות כו:) אין עמידה אלא לשון תפילה, היינו התפללו לה' יתברך מעומק לבבכם על

זה, ועל ידי הצעקה והתשווקה שלכם תמשיכו דבר ה' אלי. כמו שהמשיכו ישראל את התורה כולה בגדל תשוקתם [כשאמרו נעשה ונשמע]. ועל ידי זה אשמע מה יצוה ה' לכם, וכן היה כי פעלו בתפילתם התחדשות הדין מהקרבת 'פסח שני'. - המרמו כי יש תקוה לכל נפש מירשאל, אפילו לטמא ושהיה בדרך רחוקה במדי, שהתרחק עצמו מלגשת אל הקודש, ואפילו היה עושה פסח שני" עכל"ק ע"ש.

הבה נא נצל את הימים הנעלים והמקודשים הבאים לקראתנו לשלום, לזעוק ממעמקי לב פנימה: "למה נרע?" - ובוודאי מלך שומע תפילה ומאזין צעקה ישמע לקול תפילתו ונשבר לי, בימי "תרעין פתיחין!"

• § •

הרה"ק רבי מרדכי מטשערנוביל זצוק"ל נסע פעם לשבות את שבתו במקלות חסידיו שבאחת הערים.

אחד החסידים שבעיר, איש תם וישר דרך, שהיה נגיד נכבד, זכה שהצדיק יתארח ויתאכסן בביתו רחב הידיים. הוא היה מלא שמחה מאוד על הזכות הגדולה שגפלה בחלקו, לארח בביתו את הצדיק הקדוש ופמלייתו הנכבדה. בכל אותם ימים התהלך בשמחה וטובט לב, ועומד נאמנה כל העת לשרת את המלך בכל דבר הנצרך, ועשה כל שביכולתו כדי להנעים לצדיק את שהייתו בביתו בסבר פנים יפות. - כדרכם של ישראל קדושים תמיד, באהבת הצדיקים בכל לב ונפש.

לקראת השבת הגדולה יצא בעל הבית אל השוק שבמרכז העיר, כדי לרכוש את המוצרים המשובחים והטובים ביותר, עבור הרבי הקדוש עם הפמליה הכבודה שהתארחו בביתו הענק.

והנה בעודו מוהלך בין סמטאות השוק, כשלבטו מתרונן בשמחה הורידה לקל חי על המצוה הגדולה שגפלה בחלקו. הבחין באחת מן הפניות הצדדיות שיושבת לה שם על הארץ אשה אחת, בת ישראל כשרה וצנועה, כשהיא מצטנפת לה בפנינה ובוכה חרישית ומתייפחת מכאב לב.

לבו הרוחם התמלא תיכף חמלה ורחמנות, הוא ניגש אליה בעדינות ושאלה לפשר בכייתיה. מתחילה התביישה מאוד לספר את צרתה, אך משהפציר בה גילתה שהיא אלמנה עם יתומים רכים, ואין לה אף לא פרנסה אחת לצרכי שבת, עוללית שאלו לחם ופרש אין, וכיצד תיראה השבת בביתה כשהשולחן ריק גמל!

אזוי? [כמה?] נזעק החסיד, הרבי הק' ינהיג כאן שבת קודש בהרחבה גדולה, ואלמנה זו תשב בחושך בוכיה עם יתומיה? חס ושלום! היה לא תהיה! - הוא הורה ותיכף לאותה אלמנה צדיקה לגשת מיידית אל תנות הבשר והעופות, ולשם הגיע אף הוא כדי לרכוש כמות גדולה ונכבדה לכבודו של צדיק, ואמר לאלמנה למלאות סלים גדושים מן הבשרים המשובחים ביותר! שופרא דשופרא! כשהוא משלם על כל קנייתה במיטב כספו.

משם פנה אל חנות הדגים, גם שם חזר על הוראתו לאותה אלמנה לאסוף לעצמה דגים משובחים שמנים וטריים כיד ה' הטובה! וכששילם על קנייתו שלו לכבוד שבת מלכתא הוסיף גם את התשלום עבור צרכי האלמנה.

כך טוב בכל התנויות המוכרים את צרכי השבת, הן במאפייט החלות והמגדנות, והן בפירות והירקות, והן בנרות והיין, ובכל שאר מעדני השבת, כשבכל מקום הוא מורה לאלמנה לאסוף הרבה ככל יכולתה, ולא להסתפק במועט... לכבוד שבת קודש!

האלמנה לא ידעה את נפשה מרוב שמחה על הישועה הגדולה ששלח לה השם יתברך, ופיה לא פסק מלהודות ולברך לאותו נגיד וחסיד על חסדו הגדול שעשה עימה, כשהיא חוזרת ומברכת שיזכה לנחול גן עדן עליון!

השבת פרשה את כנפיה על פני היקום כולו, הרבי עם בניו הקדושים וכל הפמליה הגיעו בתפארתם אל בית הכנסת הגדול, שכבר היה מלא מפה לפה בחסידים ואנשי מעשה. תפילת קבלת שבת נערכה ברוב עם ובהתעוררות רבת, כשהצדיק מאיר ומזרח בתוככי לבם ונפשם של ישראל קדושים מקדושת שבתא עילאה, וקרבת אלקים טוב! החסיד המארח דגן לא פסק כל העת

מלכרכר סביבות הצדיק ואנשי שלומו, לדאוג ולטרוח בכל פרט ופרט הנצרך עבורם, שייהיה לפנייהם הכל מוכן משלם, לבל יחסר המזג! והנה במהלך הטיש' של ליל שבת קודש, התעלף לפתע החסיד בעל האכנסיה, בקושי רב הצליחו לעוררו מעלפנו והשכיבוהו על המיטה. כשבני ביתו חרדים לשלומו ולבריאותו, והזהירוהו שכנראה התאמץ בטרוחיו והכנותיו יותר מדי, ועליו לנוח ולהתחזק.

אך החסיד לא שעה לאזהרות הרבות, בשבת בבוקר השכים קום, ושוב החל להתרוצץ בלב מלא שמחה ורננה, כדי לנצח על המלאכה ולהסדיר את הכל על הצד היותר טוב. - והנה באמצע סעודתא דעתיקא קדישא בצפרא דשבתא שוב נפל האיש והתעלף, ושוב נצרכו להעירו מעלפנו הקשה ולהשכיבו במיטתו, והרבו להפציר בו שישאיר את עבודת הקודש לבניו ולמשרתיו.

החסיד המאוכזב השתדל לנוח מעט בשבת בצהריים, כדי לחזור למחותיו ולבריאותו התקינה. אך בהגיע עת סעודה שלישית לא החזיק ברוחו, ושוב קם לשמש בנאמנות את רבו הקדוש בכל לב ונפש.

והנה שוד ושוב, באמצע ס"ג נפל החסיד שוב בשלישית בעילפון קשה ביותר, והפעם כבר לא הצליחו לעוררו בשום אופן! הרופא שנועק למקום פכר ידיו בצער, באמרו שלא נותר לו כי אם לקבוע את מותו של האיש, אשר נשמתו עלתה בסערה השמימה אל מקום מנוחתה, בעת רעוא דרעוין! החצר כולה רעשה וגעשה על הטרגדיה הנוראה, שבפסירתו הפתאומית של החסיד השלם, דזקא באותה שבת שהרבי הק' חוסה בצל קורתו.

כשראה הרבי הק' רבי מרדכי מטשערנוביל בגדל התדהמה של החסידים, ציווה על משמשו לצאת ולחפש אחר אותה אלמנה שהנגיד המנוח קנה עבורה את כל צרכי השבת, ולבקשה לבוא לפניו.

עד מהרה נמצאה אותה אלמנה והובאה לפני הצדיק, לאחר שבייכה לשלום שאלה במפגיע, אמרי נא אל נכון: מה היו תפילותיך במשך השבת החולפת?

אמרה האלמנה, שלא נראה לה שהיו תפילות מיוחדות בשבת זו... אלא שבהיות שאותו נגיד וחסיד עליו השלום סייע בעדה כל כך בהכנת השבת בלב שלם, ועשה זאת ברצון טוב ובשמחה גדולה, לפיכך התפללתי עבורו כל השבת שיזכה לגן עדן גדול!

פתח הרבי הק' והסביר, דעו לכם נאמנה, שתפילותיה הזכות מקירות ליבה של זו האלמנה, שנבעו מעמקי לב נשבר, בקעו כל רקיעים של מעלה, ועלו ובאו עד כסא הכבוד, והתקבלו ברחמים וברצון! - כאשר הכתוב מעיר להדיא בתפילת אלמנה ויתום (שמות כב, כב): "פי אם צעק וצעק אָלַי, שָׁמַע אֶשְׁמַע צַעְקוֹתָם!" ובפרט אחר שעשה זה החסיד את מצוותו בנאמנות ובלב שלם בשמחה וברעותא דליבא.

ומאחר שהתקבלה תפילת האלמנה, וכחץ מקשת פעלה את פעולתה לטובה, להתנשא לכתר עליון! - ממילא נצרך תיכף להתקיים בקשתה, ולפי שלא פירטה בתפילתה למתי מבקשת שיזכה אותו חסיד לגן עדן, התקבלה התפילה כמו שהיא, להכניסו תיכף לגן עדן. - והנה אימו של אותו נגיד וחסיד, שכבר היתה בעולם העליון, | הפשך בעמוד ד' <

סיפורי השגחה פרטית שנשלחו לפערכת ע"י הקוראים

'מגיד מראש אחרית'

לקראת ערב פסח נכנסתי לחנות גדולה המוכרת ציוד מטבחים למסעדות ומוסדות, עבור חנות הפיצה שלי. פגשתי שם חבר שגם בבעלותו פיצרייה ואף הוא הגיע להשלים ציוד. שכן בערב פסח כידוע זהו הזמן הלחוצ ביותר עבור חנויות הפיצה והאוכל. ראינו שם תיק חימום מיוחד חדש יחסית בשוק המאפשר להכניס בתוכו כמות של מגשים ואופן נשיאתו על הגב כמו תיק גב מה שמאפשר גם למישהו עם אופניים חשמליות לבצע משלוחים. מכיוון שהוא לקח מספר תיקים וקיבל עליהם מחיר זול מאוד רכשתי גם אני עבורי תיק אחד.

בערב פסח היה לחץ גדול מאוד גם על מערך המשלוחים. התכוננתי אני לתגבר בעת הצורך, עם הרכב הפרטי שלי, למרות ההכרח שלי להיות בתוך העסק. כאן התבררה גודל ההשגחה. עובד שעבד אצלי לפני שנים רבות הגיע לתגבר כוחות ועם מה הוא הגיע? עם קטנוע ללא ארגז. הוא חבש את התיק החדש על גבו והוציא רצף של משלוחים בעוד הקטנוע של העסק גם לא מפסיק לצאת למשלוחים... אילולי זה שפגשתי את החבר בחנות ורוכש את התיק לא היינו יכולים להסתדר עם העומס.

בתודה לה' שמחשב מראש עבורי כל מה שאני צריך טרם אקרא והוא ענה.

בעל המעשה: כ.ה.

.....

'אילן אינן במה אברכך'

אני קצת מתבייש אבל זה היה כבר בערב ראש חודש אייר וטרם בירכתי ברכת האילנות. התקשרתי למורה הלכה לשאול איך והיכן לעשות זאת מכיוון שהייתי בדרכים ולא באזור מוכר כמידי שנה, שאז אני הולך לגינה של חבר וכדומה לזה.

הרב הסביר לי מה עלי לחפש וכיצד נראה העץ עם הפריחה שעליו מברכים.

בעודי בנסיעה הסתכלתי לכל עבר ובאמצע כביש שש ראיתי עצים בדיוק כפי שתיאר הרב. עצרתי בצד בזהירות וברכתי בשמחה. לכל אורך הדרך עד השקיעה כבר לא נראו עצים הראויים לברכת האילנות.

הודיתי לה' וקבלתי על עצמי לשנה הבאה לברך ביום הראשון בעז"ה.

בעל המעשה: נ.ב.

הפעונית לדכות את הרבים בסיפור של השגחה פרטית פוזנץ לשלוח אל ר' שפתה ספואלס
בפקס: 15326517922
או ל: o.y.wines@gmail.com

הגיעה אף היא לפני בית דין של מעלה וביקשה בעד נפש בנה, שיעלוהו כבר עתה תיכף ומיד לגן עדן! כי מאחר שהיא עת רצון ושעת הכושר גדול שהתקבלה תפילת האלמנה עבודו להכניסו למנוחתו הנצחית בגן עדן העליון, חוששת ויראה היא על נפשו שמה יחטא ויקלקל את שכר נחלתו הגדול!

לפיכך התעלה לו האיש בליל שבת קודש, כשאותם תפילות נוראות של האלמנה הכשרה מכאן, ושל אימו הצדקנית משם, באים לקחת את נשמתו וללוותה אחר כבוד אל מקום מנוחתו המוכן ועומד עבורו בגן עדן העליון. - אך השתדלתי מנגד בכל כוחי בתפילות והפצרות, להשאירו עימו בארץ החיים! כאשר המלצתי בעדו למעלה בטענת איתן, שהי הוא עומד כל העת ועוסק כאן במצוותו הגדולה של "הכנסת אורחים"! והלא להדיא אמו במשנתנו בפרקי אבות (ד, יז): "יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה, מכל חיי העולם הבא!"

ואכן התקבלו טענותי והאיש חזר לתחייתו, כדי שיוכל להמשיך במצוותו הגדולה.

למחרת בשחרית של שבת חזר הדבר ונשנה, כאשר אותה אלמנה שליבה היה מלא וגדוש שמחה ורגנה על השפע הגדול שהשיע לה בחסדו וטובו, המשיכה בתפילתיה הנעלות לפני מלך עליון להעניק למטיבה את שכרו הגדול משלם בגן עדן! הופיעה אימו ע"ה בעצמה מן השמים, כדי לקחת את נשמת בנה, לאוספה אל עמה ולהעלותה בכבוד מלכים למקום מנוחתה. - אך גם כאן עמדתי כחומה בצורה באותה טענה חזקה, שאנו רואים בעינינו אף החסידי טורח בכל לבו ונפשו בעסק מצוותו הגדולה, ועל אף חולשתו אינו נותן מנוחה לנפשו, ורץ ומכריח בעסק המצוה הגדולה בכל לב!

אולם, כשהגיעה אימו בסעודה שלישית כשהיא מפצירה מאוד בתפילה להעלות את בנה תיכף לגן עדן, לא יכולתי עוד לעמוד כנגדה, כאשר כבר סיים האיש את מצוותו עם סיום השבת. ולכן עלתה נשמתו לעילא לגנוי מרומים היישר אל מקום מנוחתה.

כענין שאמר רשב"י ז"ע בתקוני זוהר של ס"ג דשבת (ח"ב פה): "יזמא דשבתא כד מטא עידן דצלותא דמנחה, רעוא דרעיון אשתכח, ועתיקא קדישא גליא רצון דיליה, וכל דינין מתכפין, ומשתכח רעואת וחידו בכלא. ובהאי רצון אסתלק משה נביאה מיהמנא קדישא מעלמא, בגין למנדע דלא בדינא אסתלק, וההיא שעתא ברצון דעתיקא קדישא נפק נשמיה ואתמטר ביה"ע עכ"ה"ט.

הלימוד המורם מטיב זה המעשה נוקב וירד בכפליים! - ראשית למדנו כוחה של תפילה זכה ונקיה הבוקעת ועולה בתמימות בשלמות זון טהרתה מעמקי לב נשבר, שלפעמים יכולה להתעלות עוד יותר מתפילתו של צדיק הדור! - כדחזינו בתפילתיה של אותה אלמנה עניה גלמודה, שעלתה היישר עד כסא הכבוד, ופעלה תיכף את פעולתה לטובה!

ועוד למדנו אגב אורחין, דין צורת התפילה, שצריך לפרש שיחתו באר היטב בעת תפילתו ובקשתו, ולפרט את מבוקשו, כי מחמת שלא פירשה אותה אלמנה בתפילתה עליו שיוכה לגן עדן לאחר מאה ועשרים! רק בירכה אותו וביקשה עבורו בסתם להעלותו לגן עדן, התקבלה תיכף תפילתו להעלותו מיד למקום מנוחתו נשמתו בגן עדן! כדאיתא בוזהר הקודש (ח"א קסט): "מאן דצלי צלותיה בעי לפרשא מלוי כדקא יאות וכו', בגין לאשתמוצעא מלה לעילא, ולפרשא לה כדקא יאות ולא יסתים מלה" ע"כ.

[פרשיותי' קובץ 160517]

אבי מורי הגה"צ רבי לוי הכהן זצוק"ל בעל "מעדני השלחן", התייחס בגיל שמונה, ולא זכר הרבה מבית אביו הגה"צ המקובל האלקי רבי גמליאל רבינוביץ זצוק"ל ראש ישיבת קישענוב - צפת ת"ו. - בין הדברים המועטים שנטונו חרותם בזיכרונו, והיה מספר על כך ניתן להנציח את העלון לשפחות, לברכה והצלחה או ליאצרייט

מהשטיבלאך במאה שערים. ומה עשית שם? - שאל הרב. למדתי באחד השטיבלאך את הגמרא, בסוגיא שאווחזים עתה בלימוד הישיבה - ענה ר' אליקים. לא טוב עשית! אמר הרב, היה עליך להצטרף למשמרות התהלים שבהיכל הגדול! בעת כזו שכלל ישראל זקוקים כל כך לרחמי שמים מרובים, אין לפרוש מן הציבור, ויש להשתתף בעצרת תפילת הרבים. כענין שמעיד בנו אבא אליהו זכור לטוב, בתנא דבי אליהו (זוטא פט"ו): "בזמן שהרבים הם שרויים בצער והיחיד פורש מהם, שני מלאכי השרת ההולכים עמו מבית הכנסת ומבית המדרש עד ביתו, אומרים עליו: אותו האיש הפורש מן הציבור אל יזכה לראות נחמות ציבור" ע"כ.

והוסיף הרב ואמר לו: "יש בידינו יהלום (!) 'קר ערך עד מאוד - הלא הוא 'ספר התהילים' יש לנצלו היטב"...

[מתוך שיחה אודות כוחה של תפילה, י"ז שבט תש"ן]

סיפר לי אחד האברכים היקרים דקהילתנו הק' [קהילת 'שבתאי'], שלרגל עסקיו נצרך יום אחד לצאת לנסיעה בינעירונית בשעה מוקדמת מאוד, שבביל ביצוע עסקה אחת גדולה שטרם עבורה להכניח מזה תקופה ארוכה, ועתה התבשלה לכדי גמר החיתום בשעה טובה ומצולחת!

הוא נאלץ אפוא להשכים קום עם שחר כדי להתפלל במנין שבבית מדרשו בשעה שש בבוקר! - אך בהיות שאינו מורגל להיות מוכן בשעה מוקדמת שכזו לתפילה, איחר בכמה דקות. כשנכנס לבית הכנסת ראה להותו שהתפילה החלה לפני דקות מועטות בלבד, אבל הוא הבין לפי קצב התפילה המהיר, שכדי להצטרף למנין זה יהיה עליו למהר ולחטוף את תחילת התפילה, עד שישגי וידיבק את החזן...

בהיותו אמון תמיד על זהויות בתפילה בציבור בכל לב, כמנהג קהילתנו הק' שלא לוותר בשום אופן על שום תפילה בציבור, מתחילה ממש ועד סוף ממש, ויהי מה! - החליט שלא להצטרף למנין זה, ולא לחטוף או לדלג ח"ו בתפילתו, רק להמתין למנין הבא שהתקיים בשעה שבעו - על אף שהדבר כרוך באיחור של שעה שלמה!

הוא התיישב אפוא במתינות ובישיבו הדעת, להכין עצמו לתפילה בלימוד גפ"ת כראוי, וכדרכו התעסק בטלית ובתפילין עוד לפני זמן התפילה, והתפלל כדרכו את כל סדר התפילה מאדון עולם ועד אדון עולם במתינות ובישיבו הדעת, בלא שום דילוגים וקיצוצים... ובלא חטיפות!

רק לאחר תום כל סדר התפילה, כשהשעון כבר הורה על השעה שמונה! יצא לדרכו הארוכה, ומה נדהם לגלות בהגיעו באיחור רב שאף הצד השני התאחר... ושמה גלגלות שלא המתנינו עליו...

חתימת העסקה יצאה אל הפועל לשמחת לב כל הצדדים, והצלחתו באותו יום היתה בלתי טבעית, הרווחים שגרף באותו יום בלבד השתרגו ועלו מן המשווע!

והעיד האיש בפני, שבתפילת שחרית של אותו יום חש התעלות ומתיקות מיוחדת, ומעולם לא היתה לו תפילה מרוממת כזו. לאחר שהסכים בלבבו למסור נפשו וממונו בעדה! כי היה חוכך מאוד בדעתו שמה ח"ו תתבטל העסקה מתחת האיחור הגדול. ובהתעקשותו שלא לחטוף את התפילה במנין הראשון, היה יכול גם להתכונן כראוי לפני תפילה, וגם להתפלל במתינות וכבונות ממעמקי לב!

ומלך שומע תפילת כל פה, האזין ממרומים לתפילתו הזכה והנקייה, והתקבלה ברחמים לפני אדון כל חכה לברכה והצלחה מופלגת, בזכות הקפדתו במסירות ואמנות על תפילה בציבור בשלמות למהדרין מן המהדרין!

[שיחה בענין תפילה בציבור]

כרזא כ"ז: מתמן עד שבועה זמין ורעין פתוחין

תמיד, הוא בעינייה של תפילה. אביו הק' רבן גמליאל, היה עומד בתפילתו בדחילו ורחימו בדבקות עליון עצומה, את טליתו היה נוהג לשלשל מעל כל ראשו ופניו, וכך היה מסתיר עצמו תחת הטלית ומליט פנים בכיסופין עלאין בצלותא. אולם בנו הילד לוי הקטן, נכספה נפשו וגם כלתה להתחבר עם אביו הק' בעת תפילתו הנשגבה, לפיכך היה נכנס בלאט ומשתחל אל מתחת טליתו של אביו הגדול, וכך היה מתחבר ומתקשר עמו בתפילתם יחדיו שם בהיחבא תחת מסתרי הטלית...

ועל כך היה מספר כל ימי חייו, שבעומדו בילדותו שם תחת הטלית הקדושה, ראה לא אחת את אביו הק' שופך נהרות של דמעות חרישיות בתפילתו הנרגשת!

בכיותיו הנוראות של אביו בתפילתו נחרתו עמוק בליבו הזן של בנו הנער, ובכל אימת שזכור מאותם תפילות, גם בהגיעו לגבורות יותר משמונים שנה, כשהיה מספר על כך היה בוכה בעצמו! באומרו שנשפכו שם מעבר למסך הטלית נהרות נהרות של דמע, לישועתם של ישראל, ולהרמת שכניתא קדישא מעפרא!

[ס'יב המועדים - פסח]

בשנת ה' תש"ח לפ"ג היתה עת צרה גדולה לעיבק זמנים קשים לישראל, כאשר מלחמות קשות התגברו וקרבות עזים ניטשו בארץ הקודש, והיתה ירושלים בפרט, וכל שאר ערי ישראל, נתונים למכים תחת הפגזות כבדות, של הלגיון הירדני ואחיהם הישמעאילים שבארץ ושבשאר ארצות ערב. סכנת נפשות מוחשית ריחפה על ראשי עם הקודש, ובעיקר על יושבי עיר הקודש.

בעת צר ומצוק לישראל התקינו אז צדיקי הדור, נשיאי העדה החרדית, 'שלושת ימי תפילה' רצופים בהיכל בית הכנסת "ישועות יעקב" שבמרכז שכונת מאה שערים המעטירה, שם התקיימו משמרות רצופות של אמירת כל ספר התהלים בזו אחר זו. - כידוע ומקובל בבית ישראל הסגולה הגדולה שבאמירת כל ספר התהלים מרישא ועד גמירא בלא הפסק לביטול גזירות רעות. וכבר סמכה דוד המלך ע"ה עצמו בתפילתו ובקשתו על כך, בקאפיטל ס"ט (ז): "אל ייבושו בי קוויני ה' אלקים צבאות, אל יכלמו בי מבקשיך אלקי ישראל!"

באותם ימים טרופים נכנס מוה"ר אליקים שליזינער שליט"א אצל מרן הגרי"ז זצוק"ל, הבריסקער רב, ובתוך דבריו סיפר שהוא מגיע עתה

על הברכה יעמדו

התורמים להפצת העלון

לע"י יעקב צינן ישראל	לע"י מרת הינדל בת משה ירסיוו ובלומה	לע"י מרת טילה רחא לרפואה שלימה	האחים היקרים העומדים תמיד לימין רבינו הרב יהודה בן שרה שיינדל והרב שאול יחזקאל בן שרה שיינדל וכל משפחתם - הצלחה בכל העניינים	שרה שיינדל בת טילה רחא להצלחה בכל העניינים	לע"י מרת חיה סאסא בת לאה נלביע י"סיון תנצבה.	לע"י הבחור שמואל מאיר ז"ל בן יבלחטיא רבי ישראל יצחק נלביע י"ח נסלו תנצבה.	גרפצ'יק סל: 02-5002321	קשת הרשת מיתוג י"ר וקידום מכירות 02-6257948 info@keshet-hareshet.co.il	גל.י.פ.ו.
----------------------	-------------------------------------	--------------------------------	--	--	--	---	------------------------	--	-----------

י"ו"ל ע"י קהילת שבתאי בבית ד' | רח' ישעיהו 7 ירושלים טל: 05276-10455 078-3331109 | shivti11@gmail.com

יהודי יקר! אל תחזיק טובה לעצמך, הנך עוזמן להדפיס ולהפיץ את העלון באזור פגוויך ולהיות שותף לזיכוי הרבים. הפענויניים יקבלו את העלון בפניל (אפשר גם ישירות לרפוס) בקובץ ההדפסה. Anyone Interested in receiving Tiv Hakehila weekly in Hebrew or English should Email - Sheldon@hpins.net Or | zelig@gmail.com or text 718-249-7173